

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 8C/53/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5813201329
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2014:5813201329.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo samosudcom Mgr. Martinom Štubniakom v právnej veci navrhovateľa: Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., so sídlom v Žiline, Pri Rajčianke 2927/8, IČO: 36 442 151, proti odporcom: 1/ S. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. č. XXX, 2/ G. O., rod. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. č. XXX, obaja v konaní právne zastúpení: Mgr. Dr. Anton Kušnir, advokát so sídlom v Žiline, ul. Jána Reka 13, v konaní o zaplatenie 1.433,42 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 881,54 Eur s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 881,54 Eur od 14.09.2012 do zaplatenia **z a s t a v u j e .**

II. V časti o zaplatenie sumy 249,60 Eur s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 249,60 Eur od 14.09.2012 do zaplatenia návrh navrhovateľa **z a m i e t a .**

III. Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť odporcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne trovy konania vo výške 49,59 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 643,47 Eur, ich zaplatením na účet právneho zástupcu odporcov 1/ a 2/ Mgr. Dr. Antona Kušnira, advokáta, Žilina, Jána Reka 13, vedený v J. W. X., a.s., č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XC/XX/XXXX, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ svojim návrhom žiadal uložiť odporcom 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť mu čiastku 1.433,42 Eur s úrokom z omeškania 8,75 % ročne z tejto sumy od 14.09.2012 do zaplatenia s odôvodnením, že odporcovia neoprávnene odoberali zo zariadenia pre verejný rozvod elektrickú energiu na odbernom mieste na adrese N. č. XXX, za čo im vyúčtoval faktúrou splatnou dňa 13.09.2012 žalovanú čiastku (predstavujúcu škodu vo výške 1.183,82 Eur a zisťovací poplatok 249,60 Eur), ktorú neuhradili ani po výzve jeho právneho zástupcu.

Tunajší súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 23.09.2013 č.k. 8C/135/2013-119 tak, že uložil odporcom 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 302,28 Eur s úrokom z omeškania 8,75 % ročne z tejto sumy od 14.09.2012 do zaplatenia, vo zvyšku návrh zamietol a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne trovy konania vo výške 49,59 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 469,99 Eur. Vychádzal z toho, že pokiaľ na odbernom mieste odporcov bol posledný odpočet vykonaný navrhovateľom dňa 04.08.2012, navrhovateľ má nárok na náhradu škody za neoprávnený odber elektriny podľa v tom čase aktuálnej vyhlášky č. 154/2005 Z.z. upravujúcej spôsob výpočtu škody pri neoprávnenom odbere elektriny iba za obdobie od 05.08.2012 do dňa 16.08.2012 kedy došlo k odpojeniu, čo po prepočte predstavuje sumu 302,28 Eur. Vo zvyšku navrhovateľom požadovanej náhrady škody v sume 881,54 Eur (ako rozdielu medzi sumou 1.183,82 Eur

a sumou 302,28 Eur) súd návrh zamietol, rovnako ako aj v časti o zaplatenie tzv. zisťovacieho poplatku v sume 249,60 Eur, ktorý ako paušalizovaný poplatok zaplatený zmluvnému partnerovi za úkony spojené so zistením neoprávneného odberu nemožno považovať za skutočnú škodu podľa § 1 ods. 5 cit. vyhlášky a § 39 ods. 2 zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike.

Na odvolanie navrhovateľa, ktorým žiadal zamietajúci výrok zmeniť tak, že súd zaviazá odporcov 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne na zaplatenie sumy 551,88 Eur (302,28 Eur + 249,60 Eur) s úrokom z omeškania 8,75 % ročne z tejto sumy od 14.09.2012 do zaplatenia, Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením zo dňa 30.06.2014 č.k. 6Co/270/2014-138 zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bol návrh navrhovateľa zamietnutý vo zvyšnej časti a vo výroku o trovách konania a vec vrátil na ďalšie konanie s tým, že v nenapadnutom výroku zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý. Krajský súd okrem iného v odôvodnení uviedol, že vzhľadom na rozsah odvolania sa v odvolacom konaní zameril na preskúmanie postupu súdu, ktorý považoval tzv. zisťovací poplatok za neopodstatnený. Odvolací súd poukázal na ust. § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a nepreskúmateľnosť rozsudku, pričom mu nebolo zrejmé, na základe čoho považoval prvostupňový súd náklady na zistenie neoprávneného odberu elektrickej energie len za paušálne výdavky, keď je evidentné, že navrhovateľ uhradza inej spoločnosti náklady na zistenie neoprávneného odberu elektrickej energie a tieto úhrady sú logicky obsiahnuté v mesačných faktúrach. Navrhovateľ pritom požadoval výslovne len časť uhradených nákladov, a to tých, ktoré sa týkali konkrétneho odberného miesta. Z doteraz prezentovaných tvrdení a dôkazov sa javí, že navrhovateľ nepožadoval od odporcov paušalizovaný zisťovací poplatok, ale náhradu konkrétnych platieb za služby poskytnuté spoločnosťou Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s.. V zmysle uvedeného mal krajský súd za to, že závery súdu prvého stupňa nemajú podklad vo vykonaných dôkazoch, z ktorého dôvodu bolo nevyhnutné prvostupňové rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, v ktorom dôjde k odstráneniu vytknutých pochybení v nadväznosti na vyššie formulovaný právny názor odvolacieho súdu a k zhodnoteniu všetkých zistených skutočností, pričom výsledné úvahy súdu sa v celej komplexnosti prejavujú v novom rozhodnutí vo veci samej. Pri posudzovaní dôvodnosti uplatneného nároku na náhradu nákladov v súvislosti so zisťovaním neoprávneného odberu elektrickej energie bude potrebné podrobne preskúmať jednotlivé položky, ktoré navrhovateľ uhradil externej spoločnosti, a to v spojitosti s neoprávneným odberom zisteným u odporcov.

Po vrátení veci odvolacím súdom zástupkyňa navrhovateľa na pojednávaní dňa 19.11.2014 uviedla, že požadujú už iba zaplatenie zisťovacieho poplatku v sume 249,60 Eur s úrokom z omeškania 8,75 % ročne z tejto sumy od 14.09.2012 do zaplatenia. Súd posúdiac obsahové hľadisko tohto procesného prejavu mal za to, že ide o čiastočné späťvzatie žalobného návrhu v časti, ktorá zostala predmetom konania po rozhodnutí odvolacieho súdu. Preto konanie v časti o zaplatenie sumy 881,54 Eur s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 881,54 Eur od 14.09.2012 do zaplatenia zastavil podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Súd doplnil dokazovanie o vyjadrenie spoločnosti SSE-Metrológia, a.s. s tým, že vzhľadom na zrušenie celého výroku rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 23.09.2013, ktorým bol návrh navrhovateľa zamietnutý vo zvyšnej časti opätovne uvádza:

V konaní nebolo medzi účastníkmi sporné, že odporcovia 1/ a 2/ boli zmluvnými odberateľmi elektrickej energie dodávanej do ich bytu na odberné miesto na adrese Zuberec č. 406.

Faktúrou vystavenou dňa 28.08.2012 splatnou dňa 13.09.2012 navrhovateľ vyfakturoval odporcom 1/ a 2/ za neoprávnený odber elektriny čiastku 1.433,42 Eur pozostávajúcu zo škody vo výške 1.183,82 Eur a zisťovacieho poplatku 249,60 Eur.

Faktúru vystavil na základe protokolu o zistení neoprávneného odberu č. XXXXXX, z ktorého vyplýva, že dňa 16.08.2012 bol na odbernom mieste odporcov na adrese N. č. XXX zistený neoprávnený odber elektrickej energie. V protokole je uvedené, že veko/kryt číselníka elektromera bolo zdemontované a položené pod elektromerom, v kryte číselníka elektromera sa nachádzalo veľa prachu, kotúč elektromera bol zastavený vodičom (opretý vodič), elektromer nezaznamenával spotrebu elektrickej energie a

na veku číselníka elektromera chýbali dve ciachové plomby. Protokol bol podpísaný pracovníkmi spoločnosti SSE-Metrológia, s.r.o. P. O. a P. W. a odporkyňou 2/.

Svedok P. O., ktorý ako jeden z pracovníkov spoločnosti SSE-Metrológia kontroloval elektromer pri byte odporcov uviedol, že na kontrolu boli vyslaní potom, čo bola na odbernom mieste zistená anomália pri odpočte a následnom prezretí odberného miesta pracovníkmi servisného strediska S. alebo S., že je porušená plomba proti manipulácii. Dňa 16.08.2012 urobili výjazd na predmetné odberné miesto, kde zistili skutočnosti uvedené v protokole znamenajúce, že byt síce odoberal elektrinu no odber nebol meraný. Konkrétne bol demontovaný priesvitný plastový kryt elektromera, ktorý ho zabezpečuje proti neoprávnenej manipulácii skrutkami s tromi plombami, pričom v danom prípade veko malo iba jednu plombu a aj tá bola odtrhnutá a súčasne o kotúč elektromera bol opretý vodič, ktorý brzdil jeho pohyb. Dokumentoval to predložením farebnej fotodokumentácie (č.l. 86 až 88 spisu) a vylúčil, že by oni ako kontrolujúci pracovníci zasahovali do elektromeru. Uviedol, že majú usmernenie v prípade zistenia neoprávneného odberu privolať políciu, no v prípade, že odberateľ do protokolu podpíše zistený stav, polícia sa nevolá.

Tak z výpovede odporkyne 2/ ako aj z výpovede jej dcéry F. O. vyplynulo, že elektrinu odoberali, no ich rodina nijakým spôsobom s elektromerom nemanipulovala.

Z ust. § 39 ods. 1 zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike v znení účinnom ku dňu 16.08.2012 vyplýva, že neoprávneným odberom elektriny bol odber v troch prípadoch: podľa písm. a) bez uzavretej zmluvy alebo v rozpore s uzavretou zmluvou o dodávke elektriny alebo podľa písm. b) odber elektriny bez určeného meradla alebo s určeným meradlom, ktoré v dôsledku neoprávneného zásahu odberateľa nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber elektriny alebo podľa písm. c) odber meraný meracím zariadením, ktoré nebolo namontované prevádzkovateľom sústavy alebo na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia platilo, že pri neoprávnenom odbere je ten kto elektrinu odoberal povinný uhradiť skutočne vzniknutú škodu. V prípade, ak nemožno vyčísliť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, použije sa spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny, ktorý ustanoví všeobecný záväzný právny predpis vydaný ministerstvom hospodárstva.

Podľa písm. b) citovaného ustanovenia ide o neoprávnený odber v prípade odberu určeným meradlom, ktoré v dôsledku neoprávneného zásahu odberateľa nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber elektriny. Teda pre zodpovednosť podľa písm. b) musí ísť o neoprávnený zásah do elektromeru odberateľom (či s jeho vedomím alebo na jeho pokyn inou osobou), v dôsledku ktorého elektromer vôbec alebo nesprávne zaznamenáva odber. Podľa písm. c) ide o jeden z prípadov neoprávneného odberu vtedy, ak je meraný meracím zariadením, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Tu ide o inú situáciu, pretože nie je rozhodujúce kto zabezpečenie (napr. plombu) poruší ale to, že k takémuto porušeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii s elektromerom došlo. V tomto prípade je teda zodpovednosť toho kto elektrinu odoberal objektívna.

Na základe vykonaných dôkazov, ktoré súd vyhodnotil podľa § 132 Občianskeho súdneho poriadku všetky v ich vzájomnom súhrne a každý dôkaz jednotlivo, mal súd za preukázané, že zo strany odporcov došlo k neoprávnenému odberu. Odporkyňa 2/ ako aj jej dcéra potvrdili, že odoberali elektrinu aj v čase dňa 16.08.2012 kedy bola ohľadne dodávky elektriny do ich bytu vykonaná kontrola pracovníkmi spoločnosti SSE-Metrológia. Toto nesporne vyplýva z výpovede odporkyne 2/, ktorá uvádzala, že žiadala kontrolujúcich pracovníkov, aby jej elektrinu nevypínali, pretože majú doma akvárium s rybičkami. V danom prípade nebolo žiadnym dôkazom preukázané, že by práve odporcovia (či s ich vedomím iná osoba) vykonali neoprávnený zásah do elektromeru, v dôsledku ktorého elektromer podľa predloženého certifikátu o kalibrácii č. XXXX/XXXX zo dňa 23.08.2012 nezaznamenával odber. Preto zodpovednosť odporcov 1/ a 2/ založená na ust. § 39 ods. 1 písm. b) cit. zákona v konaní preukázaná nebola. Na druhej strane však bolo nielen výpoveďou svedka P. O. ale aj pri kontrole vyhotovenou fotodokumentáciou a v neposlednom rade aj protokolom o zistení neoprávneného odberu zo dňa 16.08.2012 podpísaným odporkyňou 2/ preukázané, že na elektromere bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, keď plastový kryt elektromeru zabezpečujúci ho proti neoprávnenej

manipulácii troma plombami bol zdemontovaný čím došlo k porušeniu plomb. I keď nebolo preukázané kto tento neoprávnený zásah do zabezpečenia spôsobil, za toto porušenie objektívne zodpovedajú odporcovia 1/ a 2/ podľa § 39 ods. 1 písm. c) cit. zákona, ktorým potom podľa § 440 Občianskeho zákonníka prislúcha postihové právo voči osobe, ktorá neoprávnený zásah spôsobila. V tomto smere sú irelevantné námietky odporcov o tom, že pracovníci otvorili elektromerovú skriňu bez ich prítomnosti, pretože žiaden predpis im takýto postup pri kontrole neukladá. Navyše stav elektromeru bol riadne fotograficky zadokumentovaný, súčasne popísaný v protokole o neoprávnenom odbere, ktorý odporkyňa 2/ podpísala a pokiaľ by v tom čase mala akékoľvek výhrady voči kontrole a najmä voči jej zisteniam, nič jej nebránilo (ako to uviedol aj svedok O.) privolať na miesto políciu.

Súd mal na základe uvedeného preukázané všetky podmienky vzniku zodpovednosti za škodu na strane odporcov 1/ a 2/ podľa § 39 ods. 1 písm. c) v spojení s § 39 ods. 2 cit. zákona, pretože bolo preukázané, že došlo k neoprávnenému odboru elektriny odporcami 1/ a 2/ a zároveň v príčinnej súvislosti s tým došlo k vzniku škody za odobratú elektrinu na strane navrhovateľa.

Spornou medzi účastníkmi bola výška skutočne vzniknutej škody podľa § 39 ods. 2 cit. zákona, ktorý určoval, že ak nemožno vyčíslieť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, použije sa spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny, ktorý ustanoví všeobecný záväzný právny predpis vydaný ministerstvom hospodárstva. Ku dňu 16.08.2012 tento spôsob výpočtu škody upravovala vyhláška č. 154/2005 Z.z. ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny.

Z ust. § 1 ods. 1 vyhlášky č. 154/2005 Z.z. vyplýva, že škoda spôsobená neoprávneným odberom elektriny sa vypočíta vynásobením celkovej spotreby elektriny určenej podľa ods. 2 cenou uvedenou v zmluve o dodávke elektriny vrátane poplatkov súvisiacich s dodávkou elektriny. Podľa § 1 ods. 2 citovanej vyhlášky celková spotreba elektriny počas trvania neoprávneného odboru elektriny sa vypočíta vynásobením dennej spotreby neoprávneného odboru elektriny (zistenej podľa ods. 3 a 4) počtom dní, počas ktorých neoprávnený odber elektriny trval. Ak nemožno zistiť čas trvania neoprávneného odboru elektriny, účtuje sa neoprávnený odber elektriny odo dňa nasledujúceho po vykonaní posledného odpočtu určeného meradla alebo po vykonaní kontroly odberného elektrického zariadenia, alebo od výmeny, alebo odobratia určeného meradla, alebo od doby ukončenia montáže odberného elektrického zariadenia, ktorým bol neoprávnený odber elektriny uskutočnený, najdlhšie za obdobie posledných 6 mesiacov.

V tomto smere odporcovia nijak nenamietali, že denná spotreba elektriny vypočítaná podľa § 1 ods. 3 a 4 citovanej vyhlášky predstavovala 207 kWh/deň ako to určil navrhovateľ aj vo faktúre, ktorou im fakturoval neoprávnený odber, kedy rovnaká hodnota vyplýva aj z listu navrhovateľa zo dňa 10.04.2013 (č.l. 31 spisu), ktorým odporcom na ich žiadosť oznamoval spôsob výpočtu škody. Sporným v konaní bolo, či sa táto hodnota má použiť na obdobie od odpočtu zo dňa 01.07.2012 do 16.08.2012 alebo iba za obdobie od odpočtu zo dňa 04.08.2012 do 16.08.2012 ako na to poukazovali odporcovia.

Z § 1 ods. 2 cit. vyhlášky je zrejmé, že ak nemožno zistiť čas trvania neoprávneného odboru, účtuje sa neoprávnený odber (okrem iného) odo dňa nasledujúceho po vykonaní posledného odpočtu určeného meradla. Právna úprava tu logicky smeruje na deň nasledujúci po poslednom odpočte, ktorý predchádza zisteniu neoprávneného odboru, keďže práve pri odpočte elektromeru je zistiteľný určitý spôsob neoprávneného odboru podľa § 39 ods. 1 cit. zákona. Neoprávnený odber môže byť zjavný už na prvý pohľad (napr. porušenie plomb na elektromere), no niekedy môže byť zistiteľný až po prekontrolovaní, preskúšaní elektromeru (napr. ak je podozrenie, že elektromer nezaznamenáva spotrebu správne). Práve preto vyhláška rozlišuje rôzne okamihy, od ktorých sa má neoprávnený odber účtovať.

V danom prípade zásah do elektromeru spočíval v tom, že boli porušené zabezpečovacie plomby s čím súvisela demontáž krytu a „opretie vodiča“ o kotúč elektromeru. To však podľa názoru súdu bolo (prinajmenšom muselo byť) vizuálne zistiteľné pri odpočte uskutočnenom na odbernom mieste odporcov dňa 04.08.2012, ktorý ako deň posledného odpočtu vyplýva z faktúry za obdobie od 04.08.2011

až 04.08.2012. To, že neoprávnený odber bol navrhovateľovi zrejmy pri tomto odpočte, ktorý pre neho vykonala ním poverená osoba, vyplýva aj z výpovede svedka P. O., ktorý uviedol, že odberné miesto boli pred kontrolou dňa 16.08.2012 prezrieť ešte aj pracovníci servisného strediska. Pokiaľ teda bol už dňa 04.08.2012 zrejmy neoprávnený odber elektriny odporcami, nemal navrhovateľ vykonávať odpočet (ktorý napokon aj sám použil vo vyúčtovacej faktúre za obdobie 04.08.2011 až 04.08.2012) ale hneď prerušiť ďalší odber elektriny a potom by bol akceptovateľný jeho postup ak za rozhodujúce obdobie bral obdobie od predchádzajúceho odpočtu zo dňa 01.07.2012. Na jednej strane navrhovateľ akceptoval odpočet dňa 04.08.2012 a fakturoval odber elektriny odporcom aj za obdobie od 01.07.2012 do 04.08.2012, no na druhej strane za to isté obdobie fakturoval odporcom žalovanou faktúrou aj neoprávnený odber elektriny. Zo žiadneho dôkazu vykonaného v konaní pritom nevyplýva od kedy elektromer nezaznamenával odber, pretože z certifikátu o kalibrácii nemožno vyvodiť či k poruche elektromeru došlo pred dňom 16.08.2012 alebo ešte pred dňom 04.08.2012 či dokonca ešte pred 01.07.2012. Táto skutočnosť je v konečnom dôsledku nepodstatná, pokiaľ posledný odpočet bol navrhovateľom vykonaný dňa 04.08.2012. Preto od nasledujúceho dňa 05.08.2012 je možné odporcom účtovať neoprávnený odber podľa § 1 ods. 2 cit. vyhlášky až do 16.08.2012. Spolu 12 dní po vynásobení dennej spotreby elektriny (207 kWh) predstavuje 2484 kWh. Takto určenú celkovú spotrebu elektriny je potrebné podľa § 1 ods. 1 cit. vyhlášky vynásobiť cenou uvedenou v zmluve o dodávke elektriny. Súdu boli predložené rozhodnutia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, podľa ktorých jednotlivé zložky ceny elektriny vrátane poplatkov súvisiacich s dodávkou elektriny v tarife D2 (resp. DD2) zodpovedajú hodnotám uvedeným na žalovanej faktúre splatnej dňa 13.09.2012. Súd preto vychádzajúc z tejto faktúry vypočítal škodu vzniknutú navrhovateľovi nasledovne:

- denná platba za odberné miesto: $12 \text{ dní} \times 0,0229 \text{ Eur} = 0,2748 \text{ Eur}$,
- odber JT $2,484 \text{ MWh} \times 67,2212 \text{ Eur/MWh} = 166,9775 \text{ Eur}$,
- tarifa za distribuované množstvo elektriny $2,484 \text{ MWh} \times 20,78 \text{ Eur/MWh} = 51,6175 \text{ Eur}$,
- tarifa za straty pri distribúcii elektriny $2,484 \text{ MWh} \times 11,0330 \text{ Eur/MWh} = 27,4060 \text{ Eur}$,
- tarifa za prevádzkovanie systému $2,484 \text{ MWh} \times 15,7000 \text{ Eur/MWh} = 38,9988 \text{ Eur}$,
- tarifa za systémové služby $2,484 \text{ MWh} \times 5,834 \text{ Eur/MWh} = 14,4917 \text{ Eur}$,
- pevná mesačná platba za jedno odberné miesto: $12 \text{ dní} \times 0,2091 \text{ Eur/deň} = 2,5092 \text{ Eur}$,

čo spolu po zaokrúhlení predstavuje 302,28 Eur. Z tejto sumy súd potom rozsudkom zo dňa 23.09.2013 priznal úroky z omeškania podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 ods. 1 a § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.01.2009 do 31.01.2013. Odporcovia 1/ a 2/ sa podľa § 563 Občianskeho zákonníka dostali do omeškania so zaplatením čiastky 302,28 Eur dňa 14.09.2012 (deň nasledujúci po splatnosti faktúry za neoprávnený odber) s tým, že vedomosť odporcov o splatnosti faktúry nepriamo vyplýva aj z listu navrhovateľa zo dňa 25.10.2012 (č.l. 85 spisu), ktorým reagoval na e-mailovú komunikáciu odporkyne 2/ ohľadne neoprávneného odberu. Súd preto priznal navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške platnej ku dňu 14.09.2012, t.j. 8,75 % ročne zo sumy 302,28 Eur od 14.09.2012 do zaplatenia.

Navrhovateľ požadoval od odporcov aj zaplatenie tzv. zisťovacieho poplatku fakturovaného odporcom k úhrade faktúrou zo dňa 28.08.2012 vo výške 249,60 Eur (208,- Eur + DPH) dôvodiac tým, že ide o sumu, ktorú uhradil spoločnosti SSE-Metrologia, a.s. v súvislosti so zistením neoprávneného odberu elektrickej energie na odbernom mieste odporcov.

Ustanovenie § 1 ods. 5 vyhlášky č. 154/2005 Z.z., ktorou sa v tom čase ustanovoval spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny (ďalej len „vyhláška“) určovalo, že vypočítaná škoda sa zvýši o náklady spojené so zisťovaním neoprávneného odberu elektriny. Vyhláška tu ako vykonávací predpis nadväzovala na ust. § 39 ods. 2 zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike, podľa ktorého pri neoprávnenom odbere je ten, kto elektrinu odoberal, povinný uhradiť skutočne vzniknutú škodu. Ak nemožno vyčíslíť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, použije

sa spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny, ktorý ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

Ust. § 1 ods. 5 vyhlášky teda bližšie nekonkretizovalo spôsob výpočtu nákladov spojených so zisťovaním neoprávneného odberu elektriny. Vykladajúc potom toto ustanovenie vo väzbe na zákonné ustanovenie § 39 ods. 2 zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike, na vykonanie ktorého bola vyhláška prijatá, treba podľa názoru súdu považovať za náklady spojené so zisťovaním neoprávneného odberu elektriny také náklady, bez vynaloženia ktorých by nebolo možné neoprávnený odber zistiť.

V konaní bolo navrhovateľom predloženými dokladmi i vyjadrením spoločnosti SSE-Metrológia, s.r.o. zo dňa 11.09.2014 preukázané, že menovaná spoločnosť vyfakturovala navrhovateľovi k úhrade čiastku 58.706,40 Eur (48.922,- Eur bez DPH) faktúrou zo dňa 04.09.2012 za kontrolu odberných miest v mesiaci august 2012. Z podrobnejšieho rozpisu fakturovaných služieb (č.l. 35, resp. 153 spisu) je zrejmé, že SSE-Metrológia, s.r.o. fakturovala navrhovateľovi v mesiaci august 2012 administráciu zákazky v počte 183 za sumu 2,- Eur, kontrolu spolu 49 odberných miest v sume 59,- Eur za jedno odberné miesto, kontrolu spolu 726 odberných miest v sume 46,- Eur za jedno odberné miesto, kontrolu 1 odberného miesta v sume 98,- Eur, ďalej riešenie neoprávneného odberu v počte 43 ks v cene 147,- Eur/ks, riešenie neoprávneného odberu v počte 6 ks v cene 187,- Eur/ks, riešenie neoprávneného odberu v počte 1 ks v cene 228,- Eur/ks a položku označenú ako riešenie trestné stíhanie v počte 50 ks v cene 90,- Eur/ks, spolu 48.922,- Eur. Výpis z účtu navrhovateľa i vyjadrenie menovanej spoločnosti potvrdzuje úhradu tejto faktúry navrhovateľom. Spoločnosť SSE-Metrológia, s.r.o. potvrdila, že faktúra zahŕňa aj úkony realizované pri riešení neoprávneného odberu u odporcov, súčasne výpovede svedkov P. O., F. O. i odporkyne 2/ preukazujú, že kontrola odberného miesta a s ňou spojené úkony boli pracovníkmi SSE-Metrológia, s.r.o. skutočne vykonané.

Navrhovateľ na tomto základe potom od odporcov 1/ a 2/ požadoval náhradu nákladov v sume 249,60 Eur, ktorú v rámci uvedenej faktúry zaplatil svojmu zmluvnému dodávateľovi služieb spojených so zisťovaním neoprávnených odberov elektrickej energie. Sumu 249,60 Eur navrhovateľ na podklade rozpisu faktúry zo dňa 04.09.2012 definoval ako náhradu nákladov za administráciu zákazky v sume 2,- Eur + DPH, kontrola odberného miesta v sume 59,- Eur + DPH a riešenie odberného miesta v sume 147,- Eur (spolu 208,- Eur plus 20 % DPH). Podľa názoru súdu ale takto paušalizované náklady nepredstavujú skutočnú škodu tak ako to má na mysli ust. § 39 ods. 2 zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike, pretože z podrobného rozpisu faktúry zmluvného dodávateľa zo dňa 04.09.2012 je evidentné, že ide o konštanty, ktoré dodávateľ vyčíslil na jedno odberné miesto, hoci z logického hľadiska je viac než nepravdepodobné, že skutočný náklad na kontrolu rôznych odberných miest bol takmer v každom prípade rovnaký. Inak povedané, nepochybne je rozdiel minimálne čo do nákladov na cestu poverených pracovníkov v tom, či sa kontrola vykoná napr. na odbernom mieste v N. alebo na odbernom mieste v N., neberúc ešte pritom do úvahy súvisiace personálne a vecné náklady, ktoré môžu byť v každom individuálnom prípade tiež odlišné. Skutočnou škodou je podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako všeobecného ustanovenia upravujúceho rozsah náhrady škody v súkromnoprávných vzťahoch ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného predstavujúca zníženie majetkového stavu poškodeného v porovnaní s jeho majetkovým stavom pred škodnou udalosťou. No automaticky za skutočnú škodu nemožno považovať každý náklad, ktorý poškodený uhradí v súvislosti so škodou, ale len taký, ktorého vynaloženie bolo nevyhnutné a jeho výška primeraná. Súd v tomto smere nespochybňuje, že v súvislosti so zistením neoprávneného odberu museli navrhovateľovi vzniknúť určité náklady. Z pohľadu práva na náhradu skutočnej škody (ktorému na druhej strane zodpovedá povinnosť uhradiť práve a iba skutočnú škodu) otázka ale nestojí tak, akú sumu navrhovateľ uhradil dodávateľovi služieb za zistenie neoprávneného odberu elektriny na odbernom mieste odporcov, ale tak, aké boli skutočné personálne a materiálne náklady (vrátane cestovných) vynaložené na zistenie neoprávneného odberu u odporcov. Lebo prijímúc argumentáciu navrhovateľa by v zásade bolo jedno, koľko zaplatil externej spoločnosti za vykonanie úkonov súvisiacich so zisťovaním neoprávneného odberu. Navrhovateľ po poučení podľa § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku nepredložil ani neoznačil dôkazy, na základe ktorých by bolo možné dôjsť k záveru, že na zistenie neoprávneného odberu na odbernom mieste odporcov bolo nevyhnutné vynaložiť náklady práve v sume 249,60 Eur. Síce z rozpisu spoločnosti SSE-Metrológia, s.r.o. zo dňa 11.09.2014 vyplýva aké administratívne a technické úkony sú vo všeobecnosti realizované jej pracovníkmi v rámci

jednotlivých položiek tvoriacich uvedenú sumu, nedokazuje to ale výšku nákladov, ktorých vynaloženie bolo nevyhnutné na zistenie neoprávneného odberu v konkrétnom prípade na odbernom mieste odporcov. Súd nevypočul navrhovateľom označeného pracovníka spoločnosti SSE-Metrológia, s.r.o. S. M., pretože súd nepotreboval zisťovať aké technické a administratívne úkony jednotlivé položky tzv. zisťovacieho poplatku zahŕňajú, keď tieto už boli konkretizované v uvedenom rozpise menovanej spoločnosti. Navrhovateľ mal v konaní preukázať konkrétnu výšku nákladov na dopravu pracovníkov za účelom kontroly odberného miesta odporcov v N., mzdové náklady na týchto pracovníkov v súvislosti s kontrolou, prípadne iné súvisiace náklady, to však nepreukázal. Pokiaľ navrhovateľ v tomto smere dôkazné bremeno neunesol, súd z dôvodu nepreukázania nároku (vrátane nároku na úrok z omeškania) návrh v tejto časti ako nedôvodný zamietol. Len záverom uvádza, že pokiaľ navrhovateľ (v odvolaní) poukazoval na viaceré súdne rozhodnutia, v ktorých súdy takto určený zisťovací poplatok akceptovali, treba povedať, že existuje naopak množstvo súdnych rozhodnutí, ktoré dávajú za pravdu názoru tunajšieho súdu, že tento paušalizovaný poplatok za skutočnú škodu v súvislosti s neoprávneným odberom považovať nemožno (napr. rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/43/2014 zo dňa 28.02.2014 a sp. zn. 7Co/365/2012 zo dňa 13.11.2013, resp. Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19Co/46/2011 zo dňa 25.04.2013 a sp. zn. 4Co/165/2012 zo dňa 12.09.2013).

Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal primárne z ust. § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Navrhovateľ mal úspech čo do sumy 302,28 Eur s príslušenstvom, odporcovia čo do sumy 249,60 Eur s príslušenstvom. Zároveň ale aj v zastavujúcej časti o zaplatenie sumy 881,54 Eur s príslušenstvom prislúcha odporcom právo na náhradu trov konania podľa § 146 ods. 2 prvej vety Občianskeho súdneho poriadku, pretože navrhovateľ (bezdôvodným) späťvzatím návrhu zavinil, že tu konanie muselo byť zastavené. Občiansky súdny poriadok takúto špecifickú situáciu síce neupravuje, no najbližšie je jej povahou ust. § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku o čiastočnom úspechu účastníka, kedy súd náhradu trov konania rozdelí pomerne. Súd potom vychádzajúc z uvedeného považoval za „úspech“ odporcov sumu 1.131,14 Eur s príslušenstvom (249,60 Eur plus 881,54 Eur), ktorá predstavuje 79 % zo žalovanej sumy 1.433,42 Eur a za úspech navrhovateľa sumu 302,28 Eur predstavujúcu 21 % zo žalovanej sumy. Čistý úspech odporcov potom predstavuje po zaokrúhlení 58 % (79 % mínus 21 %). Preto súd priznal odporcom 1/ a 2/ náhradu trov konania za súdny poplatok za odpor proti platobnému rozkazu v rozsahu 49,59 Eur (58 % zo súdneho poplatku 85,50 Eur) a náhradu trov právneho zastúpenia v rozsahu 643,47 Eur (58 % z trov právneho zastúpenia 1.109,43 Eur) za nasledovné účelne vynaložené úkony právnej pomoci:

- príprava a prevzatie zastúpenia dňa 22.01.2013 v čiastke 71,37 Eur (pri základe určenom podľa § 9 ods. 1, § 10 ods. 1 a 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov (ďalej len „vyhláška“)) + 7,81 Eur režijný paušál (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky), spolu 79,18 Eur,

- písomný odpor zo dňa 27.03.2013 proti platobnému rozkazu v čiastke 71,37 Eur + 7,81 Eur režijný paušál, spolu 79,18 Eur,

- zastupovanie na pojednávaní dňa 17.07.2013 v čiastke 71,37 Eur + 7,81 Eur režijný paušál + náhrada cestovných výdavkov za cestu na trase N. - A. a späť (172,4 km) pri kombinovanej spotrebe motorového vozidla podľa osvedčenia 11,6 litra/100 km predstavuje za spotrebované pohonné hmoty 28,53 Eur a náhrada za opotrebenie motorového vozidla (0,183 Eur/km x 172,4 km) 31,55 Eur + náhrada za stratu času za cestu na pojednávanie a späť za 6 polhodín pri hodnote jednej polhodiny 13,01 Eur čo je 78,06 Eur, spolu 217,32 Eur,

- zastupovanie na pojednávaní dňa 21.08.2013 v čiastke 71,37 Eur + 7,81 Eur režijný paušál + náhrada cestovných výdavkov za cestu na trase Žilina - Námestovo a späť (172,4 km) pri kombinovanej spotrebe motorového vozidla podľa osvedčenia 11,6 litra/100 km predstavuje za spotrebované pohonné hmoty 28,53 Eur a náhrada za opotrebenie motorového vozidla (0,183 Eur/km x 172,4 km) 31,55 Eur + náhrada za stratu času za cestu na pojednávanie a späť za 6 polhodín pri hodnote jednej polhodiny 13,01 Eur čo je 78,06 Eur, spolu 217,32 Eur,

- zastupovanie na pojednávaní dňa 23.09.2013 v čiastke 71,37 Eur + 7,81 Eur režijný paušál + náhrada cestovných výdavkov za cestu na trase Žilina - Námestovo a späť (172,4 km) pri kombinovanej spotrebe motorového vozidla podľa osvedčenia 11,6 litra/100 km predstavuje za spotrebované pohonné hmoty

28,53 Eur a náhrada za opotrebenie motorového vozidla (0,183 Eur/km x 172,4 km) 31,55 Eur + náhrada za stratu času za cestu na pojednávanie a späť za 6 polhodín pri hodnote jednej polhodiny 13,01 Eur čo je 78,06 Eur, spolu 217,32 Eur,

- vyjadrenie zo dňa 10.04.2014 k odvolaniu navrhovateľa v čiastke 71,37 Eur + 8,04 Eur režijný paušál, spolu 79,41 Eur,

- zastupovanie na pojednávaní dňa 19.11.2014 v čiastke 71,37 Eur + 8,04 Eur režijný paušál + náhrada cestovných výdavkov za cestu na trase Žilina - Námestovo a späť (172,4 km) pri kombinovanej spotrebe motorového vozidla podľa osvedčenia 11,6 litra/100 km predstavuje za spotrebované pohonné hmoty 28,34 Eur a náhrada za opotrebenie motorového vozidla (0,183 Eur/km x 172,4 km) 31,55 Eur + náhrada za stratu času za cestu na pojednávanie a späť za 6 polhodín pri hodnote jednej polhodiny 13,40 Eur čo je 80,04 Eur, spolu 219,70 Eur,

čo spolu na trovách právneho zastúpenia predstavuje 1.109,43 Eur. Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku je navrhovateľ povinný prisúdenú náhradu trov zaplatiť na účet právneho zástupcu odporcov 1/ a 2/.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne vo vyhotovení trojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, kto ho robí, ktorému súdu je určené, ktorej veci sa týka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.